

Sygn. akt: I C 938/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Brzegu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Kurowska
Protokolant:	sekr. sądowy Anita Bider

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2017 roku w Brzegu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko A. T.

o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny z dnia 23.11.2016 roku i powództwo oddala,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 30,00 zł tytułem kosztów procesu.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt I C 938/16

UZASADNIENIE

Powód, (...) sp. z o.o. w W. wniósł przeciwko A. T. pozew o zapłatę kwoty 530,00 zł wraz z odsetkami od 11.06.2010r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona kwota wynika z umowy o warunkach odpłatności z dnia 07.01.2006 roku zawartej pomiędzy pozwaną a pierwotnym wierzycielem – Wyższą Szkołą (...) we W.. Strona powodowa podała, że na podstawie umowy cesji wierzytelności przejęła od pierwotnego wierzyciela prawo do wierzytelności wobec pozwanej. Zgodnie z umową zwaną pomiędzy pozwaną a Wyższą Szkołą bankową z dnia 07.01. (...) pozwana zobowiązała się do uiszczania odpłatności za studia i usługi edukacyjne, pozwana zobowiązała się także do przestrzegania aktów obowiązujących na Uczelni. Powołując się na art. 189 ust.2 pkt 2 ustawy o szkolnictwie wyższym, student zobowiązany jest do uregulowania należności wymaganych według wewnętrznych przepisów uczelni. Pozwana nie uregulowała w całości należnych opłat, których termin został oznaczony w kacie parnym ustalający opłaty. Roszczenia stały się wymagalne po bezskutecznym upływie terminu płatności.

Wyrokiem zaocznym z dnia 23.11.2016 roku Sąd uwzględnił powództwo w całości.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Powód nie odniósł się do treści zawartej w sprzeciwie pozwanej.

Sąd ustalił stan faktyczny:

Decyzją z dnia 01 października 2002 roku pozwana została przyjęta na studia .

W dniu 07 stycznia 2006 roku pozwana zawarła z Wyższą szkołą bankową umowę Uczelnia- student na rok akademicki 2005/2006.

Zgodnie z wykazem chesnego za studia pozwana nie dokonała opłaty w kwocie 530 zł za chesne VI z terminem wymagalności 10.06.2010r. (karta 58).

Decyzją z dnia 31.03.2011r. pozwana została skreślona a listy studentów z dniem 31.03.2011r. z powodu niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów.

Umową z dnia 17 grudnia 2014 roku Wyższa szkoła (...) sprzedała wierzytelność przysługującą jej od pozwanej nowemu wierzycielowi (...) sp. z o.o. w W..

W dniu 07.01.2015r. powód wysłał przesyłką poleconą na adres pozwanej wezwanie do zapłaty, jednakże brak jest dowodu potwierdzającego skuteczne doręczenie przesyłki przez pozwaną.

W dniu 23.06.2016r. powód wniósł pozew przeciwko pozwanej o zapłatę (k. 72 z datą stempla pocztowego na kopercie zawierającej pozew).

Dowód;

- statut Wyższej Szkoły (...) we W. k. 12-21
- wypis z rejestru uczelni niepublicznych k. 23-26
- kwestionariusz k. 27
- podanie k. 28-29
- decyzja o przyjęciu na studia k. 30
- statut Wyższej Szkoły (...) we W. k. 36-37
- Umowa uczelnia – student na rok 2005-2006 k. 53
- wykaz chesnego za studia k. 55-58
- regulamin opłat za studia k. 59 – 68
- decyzja o skreśleniu z listy k. 67
- umowa sprzedaży wierzytelności k. 68-69
- wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem na dania przesyłki k. 70-71

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie z uwagi na podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 kc „ Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata”.

Kwestia terminu przedawnienia roszczeń o chesne była przedmiotem wielu komentarzy oraz orzeczeń.

Do 1 października 2014 r. ustawa o Szkolnictwie Wyższym nie normowała terminu przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o odpłatności za studia zawieranej między uczelnią, a studentem. W orzecznictwie stosowano zatem trzy terminy przedawnienia – dwuletni (wynikający z art. 751 w zw. z art. 750 k.c.); trzyletni oraz termin dziesięcioletni (oba wynikające z art. 118 k.c.). W praktyce problematyczna była bowiem nie tylko ocena charakteru prawnego umowy o warunkach odpłatności za studia (art. 160 ust. 3 Ustawy w brzmieniu sprzed nowelizacji), ale także charakter samego czesnego za studia. Najmniej korzystne dla uczelni orzeczenia przyjmowały, że umowa o warunkach odpłatności za studia jest umową o świadczenie usług, do której powinny mieć odpowiednie zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego o zleceniu, w tym art. 751 pkt. 1 lub 2 k.c., statuujące dwuletni termin przedawnienia roszczeń. Część sądów stała zaś na stanowisku, że umowa ta nie jest umową o świadczenie usług, ale szczególnym rodzajem umowy nazwanej, uregulowanej samodzielnie w ustawie, wobec czego stosowano terminy przedawnienia wynikające z art. 118 k.c. Na tym tle zarysowała się dalsza rozbieżność, bowiem niektóre składy stosowały trzyletni termin przedawnienia, a inne termin dziesięcioletni. Za zastosowaniem trzyletniego terminu przedawnienia przemawiał pogląd, że czesne za studia ma charakter świadczenia okresowego, a niekiedy, że roszczenie o zapłatę czesnego jest związane z prowadzoną przez uczelnię działalnością gospodarczą. W innych orzeczeniach przyjmowano, że opłaty za studia nie są ani świadczeniami okresowymi, ani związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, toteż należy stosować dziesięcioletni termin przedawnienia.

W dniu 1.10.2014 roku weszła w życie nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym, która uchyliła obowiązujący dotychczas przepis 160 ust. 3, zaś umowa o warunkach odpłatności za studia została uregulowana w nowym art. 160a, który w ust. 7 stanowi, że roszczenia wynikające z umowy przedawniają się z upływem lat trzech. Jednakże nowelizacja zakładała, że do umów zawartych przed dniem wejścia w życie nowych przepisów stosuje się art. 160a ust. 7. Nadal zatem istniały wątpliwości i rozbieżności w kwestii przedawnienia roszczeń wymagalnych na podstawie umowy zawartych przed wejściem w życie nowelizacji ustawy. Wątpliwości rozwiązała Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2015 roku w sprawie III CZP 67/15, w której Sąd Najwyższy stwierdził, że: do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia określoną w umowie zawartej na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 października 2009 roku (Dz. U. z 2005 r., Nr 164, poz. 1365), w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2014, poz. 1198), miał zastosowanie dziesięcioletni termin przewidziany w art. 118 k.c.

Pozwana zawarła umowę z Wyższą Szkołą (...) we W. w dniu 07 stycznia 2006 roku, zatem powołana Uchwała określająca 10-letni termin przedawnienia roszczenia ma zastosowanie, nie zaś 3-letni.

Stosownie do treści art. 120 §1 KC bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Natomiast roszczenie jest wtedy wymagalne, gdy wierzyciel, a zatem ten komu ono przysługuje, ma możliwość żądania spełnienia na jego rzecz świadczenia. Ustawa nie definiuje pojęcia wymagalności, ale przyjmuje się zgodnie w doktrynie, że przez wymagalność należy rozumieć stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. Wymagalność roszczenia pozostaje zatem w ścisłym związku z terminem spełnienia świadczenia, bowiem z chwilą nadejścia tego terminu zobowiązanie staje się wymagalne. Dlatego właśnie precyzyjne określenie terminu zapłaty (spełnienia świadczenia) ma istotne znaczenie ze względu na moment wymagalności roszczenia o zapłatę, a tym samym moment, od którego strona zobowiązana do zapłaty opóźnia się z zapłatą i od którego należą się odsetki za opóźnienie, a przede wszystkim od którego zaczyna biec termin przedawnienia roszczenia.

W przedmiotowej dokument wykazujący wszelkie wpłaty oraz zaległości pozwanej został wykonany w dniu 3.12.2014 roku, z jego treści wynika, że pozwana nie wywiązała się z zapłaty czesnego VI na kwotę 535 zł przy czym kwota 5,00 zł została odnotowana jako wpłata. Termin do uiszczenia tego czesnego upływał w dniu 10.06.2010r. (k. 58), co pozostaje w korelacji z pozwem w którym powód domagał się zapłaty kwoty 530 zł z terminem początkowym odsetek ustawowych od dnia 11.06.2010 roku.

W dniu 07.01.2015r. powód wysłał przesyłką poleconą na adres pozwanej wezwanie do zapłaty, jednakże brak jest dowodu potwierdzającego skuteczne doręczenie przesyłki przez pozwaną. Sąd nie mógł zatem ustalić czy i w jakiej dacie pozwana została skutecznie wezwana do zapłaty należności. W związku z powyższym czynność, którą należy uznać za czynność przerywającą bieg przedawnienia roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 kc, jest dopiero wniesienie pozwu do sądu, którego strona powodowa dokonała w dniu w dniu 23.06.2016 roku w placówce pocztowej zatem po upływie 10-letniego okresu przedawniania.

Powyższe okoliczności wskazują na zasadność oddalenia powództwa i obciążenia kosztami postępowania powoda.